

Krajowa Rada Komornicza
Krajowa Rada Komornicza
ul. Włocławska 10, 00-902 Warszawa
tel. 22 625 10 00, 22 625 10 01, 22 625 10 02, 22 625 10 03, 22 625 10 04, 22 625 10 05, 22 625 10 06, 22 625 10 07, 22 625 10 08, 22 625 10 09, 22 625 10 10, 22 625 10 11, 22 625 10 12, 22 625 10 13, 22 625 10 14, 22 625 10 15, 22 625 10 16, 22 625 10 17, 22 625 10 18, 22 625 10 19, 22 625 10 20, 22 625 10 21, 22 625 10 22, 22 625 10 23, 22 625 10 24, 22 625 10 25, 22 625 10 26, 22 625 10 27, 22 625 10 28, 22 625 10 29, 22 625 10 30, 22 625 10 31, 22 625 10 32, 22 625 10 33, 22 625 10 34, 22 625 10 35, 22 625 10 36, 22 625 10 37, 22 625 10 38, 22 625 10 39, 22 625 10 40, 22 625 10 41, 22 625 10 42, 22 625 10 43, 22 625 10 44, 22 625 10 45, 22 625 10 46, 22 625 10 47, 22 625 10 48, 22 625 10 49, 22 625 10 50, 22 625 10 51, 22 625 10 52, 22 625 10 53, 22 625 10 54, 22 625 10 55, 22 625 10 56, 22 625 10 57, 22 625 10 58, 22 625 10 59, 22 625 10 60, 22 625 10 61, 22 625 10 62, 22 625 10 63, 22 625 10 64, 22 625 10 65, 22 625 10 66, 22 625 10 67, 22 625 10 68, 22 625 10 69, 22 625 10 70, 22 625 10 71, 22 625 10 72, 22 625 10 73, 22 625 10 74, 22 625 10 75, 22 625 10 76, 22 625 10 77, 22 625 10 78, 22 625 10 79, 22 625 10 80, 22 625 10 81, 22 625 10 82, 22 625 10 83, 22 625 10 84, 22 625 10 85, 22 625 10 86, 22 625 10 87, 22 625 10 88, 22 625 10 89, 22 625 10 90, 22 625 10 91, 22 625 10 92, 22 625 10 93, 22 625 10 94, 22 625 10 95, 22 625 10 96, 22 625 10 97, 22 625 10 98, 22 625 10 99, 22 625 10 100

Warszawa, dnia 07 kwietnia 2020 r.

KRK/VII/400/20

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L.dz.....

Data wpływu..... 08. 04. 2020

Szanowny Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

ul. Wiejska 4/6/8

00 – 902 Warszawa

Szanowny Panie Ministrze!

W odpowiedzi na pismo z dnia 18 marca 2020 r., sygn. SPS-WP-173-54/20 dotyczące projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, w imieniu Krajowej Rady Komorniczej uprzejmie proszę o uwzględnienie następujących uwag samorządu komorniczego.

Projektowana ustawa ma na celu wprowadzenie do kodeksu postępowania cywilnego regulacji dotyczących trybu postępowania przy rozpoznawaniu wniosków dotyczących żądania osoby dotkniętej przemocą w rodzinie, aby osoba stosująca przemoc zobowiązana została do opuszczenia mieszkania. Dotychczas regulacja taka zawarta została w art. 11a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2020 r., poz. 218). Zgodnie z treścią tego przepisu „jeżeli członek rodziny wspólnie zajmujący mieszkanie, swoim zachowaniem polegającym na stosowaniu przemocy w rodzinie czyni szczególnie uciążliwym wspólne zamieszkiwanie, osoba dotknięta przemocą może żądać, aby sąd zobowiązał go do opuszczenia mieszkania. Sąd rozpoznaje sprawę w trybie przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2019 r. poz. 1460, z późn. zm.) o postępowaniu nieprocesowym. Postanowienie zapada po przeprowadzeniu rozprawy, która powinna odbyć się w terminie jednego miesiąca od dnia wpływu wniosku. Staje się ono wykonalne z chwilą ogłoszenia i może być zmienione lub uchylone w razie zmiany okoliczności. Do wykonania obowiązku orzeczonego na podstawie ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy o egzekucji obowiązku opróżnienia lokalu służącego zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych dłużnika”.

W projekcie proponuje się wprowadzenie art. 131 § 1¹ k.p.c., według którego „w wypadkach wskazanych w ustawie sąd może dokonać doręczeń przez Policję lub Żandarmerię

Wojskową". Przepisem wskazującym na dopuszczalność dokonywania doręczeń we wskazany sposób jest projektowany art. 560⁶ k.p.c., który powtarza regulację wskazaną w art. 131 § 1¹ k.p.c., a ponadto reguluje tryb dokonywania doręczeń przez Policję lub Żandarmerię Wojskową.

Wprowadzanie do kodeksu postępowania cywilnego przepisu art. 131 § 1¹ k.p.c. jest zbędne. Należy bowiem zauważyć, że przepis art. 131 k.p.c. jest przepisem ogólnym i wskazuje na dopuszczalne sposoby dokonywania doręczeń we wszystkich sprawach rozpoznawanych przez organy procesowe. Takimi ogólnymi sposobami doręczeń jest dokonywanie doręczeń przez operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe, przez osoby zatrudnione w sądzie lub przez sądową służbę doręczeniową. Sąd może również dokonywać doręczeń za pośrednictwem komornika w sposób określony w ustawie z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych. Oprócz owych ogólnych sposobów, ustawą z dnia 10 lipca 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny, ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 1311) wprowadzono do kodeksu nowy przepis, tj. art. 149¹ k.p.c., stanowiący, że *„Sąd może wzywać strony, świadków, biegłych lub inne osoby w sposób, który uzna za najbardziej celowy, z pominięciem sposobów doręczeń przewidzianych w rozdziale 2, jeżeli uzna to za niezbędne do przyspieszenia rozpoznania sprawy. Wezwanie dokonane w ten sposób wywołuje skutki przewidziane w niniejszym kodeksie, jeżeli jest niewątpliwe, że doszło ono do wiadomości adresata w terminach określonych w art. 149 § 2”*. Przepis ten zastąpił wcześniejszą regulację zawartą w art. 472 k.p.c. dotyczącą postępowanie w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych oraz regulację zawartą w art. 560⁶ k.p.c. dotyczącą postępowania w sprawach uproszczonych.

Tym samym dotychczasowe przepisy o charakterze szczególnym zostały przeniesione do ogólnej części k.p.c. i nabrały tym samym charakteru ogólnego – mogą być bowiem stosowane we wszystkich sprawach. Tymczasem proponowane obecnie rozwiązanie zamieszczone ma być w części ogólnej, ale dotyczyć ma wyłącznie postępowania w sprawach dotyczących przemocy w rodzinie. W takiej sytuacji wystarczające jest wprowadzenie zapisu w dziale „I A” regulującym postępowanie w „sprawach o zobowiązanie osoby stosującej przemoc w rodzinie do opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia lub zakazania zbliżania się do mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia”, bez konieczności sygnalizowania wprowadzanej odrębności w części ogólnej k.p.c.

Zastrzeżenia budzi regulacja proponowana w art. 560⁶ § 4 – brak jest podstaw, by w odniesieniu do jednej kategorii spraw wprowadzać odrębne zasady dokonywania doręczeń, tj. poprzez pozostawienie pisma w budynku sądu z możliwością jego odebrania przez

adresata w terminie 7 dni, bez konieczności – jak ma to miejsce we wszystkich przypadkach doręczeń przez inne podmioty – dwukrotnego awizowania przesyłki.

Także w przypadku doręczeń dokonywanych przez komorników sądowych przewidziano dwutygodniowy termin do odbioru przesyłki (art. 3a ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych, Dz. U. z 2020 r., poz. 121). Proponowane rozwiązanie może być uznane za sprzeczne z konstytucyjną zasadą równości wobec prawa. Zasady tej nie może znosić charakter sprawy i konieczność jej szybkiego rozstrzygnięcia – każdorazowo bowiem należy zapewnić stronom równe prawo do obrony.

Wprowadzanie dodatkowego podmiotu uprawnionego (obowiązanego) do dokonywania doręczeń wydaje się zbędne. Podmioty określone w art. 131 k.p.c., w tym w szczególności komornicy sądowi, zapewniają wystarczające gwarancje prawidłowości dokonywania doręczeń w postępowaniu cywilnym.

Proponowany tytuł Działu I A jest nazbyt rozbudowany. Wystarczające byłoby ogólne wskazanie na rodzaj sprawy rozpoznawanych według przepisów tego działu.

Pozostałe rozwiązania proponowane w ustawie – kodeks postępowania cywilnego, ustawie o Policji, ustawie o Żandarmerii Wojskowej i ustawie o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie nie budzą zastrzeżeń.

Mam nadzieję, że powyższe uwagi okażą się przydatne i zostaną wykorzystane w toku dalszego procesu legislacyjnego.

Z wyrazami szacunku,

Prezes

Krajowej Rady Komorniczej

dr Rafał Łyszczyk

[Pismo opatrzone podpisem elektronicznym]

Signed by /
Podpisano przez:

Rafał Tadeusz
Łyszczyk

Date / Data: 2020-
04-08 12:54